

Církevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského
vyznania na Slovensku Galanta

LISTY GALANTSKÝM 22/2021

Milí bratia a milé sestry,

ak vnímame cirkev ako spoločenstvo, tak to v uplynulých dňoch žilo. V nedeľu sme sa na bohoslužbách stretli v hojnom počte a začali sme nový školský rok s požehnaním 25 detí, niekoľkých študentov i 6 pedagógov. Po bohoslužbách sme zjedli na obed pizzu a na „potáborovici“ sme si cez premietané fotky zaspomínali na detský tábor. Spoločný čas sme strávili rôznymi hrami a myslím si, že za všetkých môžem povedať: Bolo nám spolu dobre.

V utorok poobede sme sa stretli na brigáde v kostole v Matúškove a som presvedčený, že na okolí kostola to aj vidno. Budeme veľmi radi, keď sa k nám aj v starostlivosti o náš evanjelický kostol v Matúškove pridáte. Verím, že pravda o tom, že cirkev je spoločenstvo, sa dokazuje aj v spoločnej starostlivosti o dom Boží, v ktorom počúvame Božie slovo a prijímame sviatosti.

Vo štvrtok ráno sme mali vyhlásenú brigádu v kostole v Galante. Pomôcť prišlo až 8 sestier, ktoré upratali náš kostol i zborovú miestnosť od stropu až po podlahu. Po robote sme mali spoločenstvo pri zaslúženom „oldomáši“. Všetkým patrí moje úprimné poďakovanie. Miroslav Kerekrety

Konfirmačný príhovor na 15. nedeľu po Svätej Trojici 12. septembra 2021

„Ak sa vám nepáči slúžiť Hospodinovi, vyvoľte si dnes, komu chcete slúžiť, či bohom, ktorým slúžili vaši otcovia za Veľriekou, alebo bohom Amorejcov, v krajine ktorých bývate. Ja však a môj dom budeme slúžiť Hospodinovi. A ľud odpovedal: Nech je vzdialené od nás, že by sme opustili Hospodina a slúžili iným bohom!“

Kniha Józua 24, 15 - 16

Milé konfirmandky, milá Sofia,

je to celkom výnimočné, že vás takto môžem osloviť, pretože obe mladé dámy, ktoré dnes pristupujete ku konfirmácii, sa voláte Sofia. Ako ste mi samé prezradili, že po stretnutí sa na konfirmačnej príprave ste prišli na to, že okrem mena máte toho veľa spoločného. Mám pocit, že ste jedna v druhej našli dobrú kamarátku či priateľku. A za to môžeme byť Pánu Bohu vďační, lebo skutočných priateľov za celý život narátame na jednej ruke!

Rodičia vám vybrali meno Sofia, čo v gréčtine znamená múdrosť. Niekedy sa mená vyberajú podľa toho, čo sa rodičom páči, niekedy hľadajú kompromis pre oboch a inokedy – hlavne v minulosti – je meno dieťaťa vyjadrením túžby či prania pre dieťa do budúcnosti alebo je odrazom určitej skúsenosti. Nevieam, aké dôvody mali vaši rodičia, keď vám vybrali meno, ale určite si prajú spolu s nami, aby ste v živote robili samé múdre rozhodnutia a tak dali za pravdu svojmu menu.

Dnes som pre vás vybral časť Božieho slova, ktoré tiež vyzýva k rozhodnutiu. Ale ešte pre tým musíme sa sústrediť na dve dôležité myšlienky.

Predtým, ako Jozua dáva izraelskému ľudu vážnu výzvu, najskôr ľuďom pripomenie, čo všetko Hospodin urobil pre tento národ. Pripomína im, ako otca Abraháma vyviedol z Úru chaldejského, ako ho na jeho cestách požehnával až tak, že sa z neho stal veľmi bohatý a vplyvný človek. Pripomína im, že Hospodin dodržal všetky sľuby, ktoré dal praotcovi Abrahámovi. Spomína na to, ako zachránil Abrahámovho vnuka Jákoba s rodinou, keď sa mohli za zvláštnych okolností presťahovať do Egypta a bolo tam aj v čase hlasu o nich dobre postarané. Rozpráva o Mojžišovi a desiatich egyptských ranách, pomocou ktorých vyviedol Hospodin svoj ľud z egyptského otroctva. Neobišiel ani spomienky na časy, keď im Pán Boh vydal zaslúbenú zem z rúk ich nepriateľov. Skôr ako Jozua vyzve ľud k rozhodnutiu, pripomína mu, čo všetko Hospodin urobil v ich živote.

Teraz stojím na Jozuovom mieste ja a tiež vám chcem pripomenúť niečo z toho, čo Hospodin pre vás urobil. Keďže neverím, že život vzniká iba spojením dvoch buniek, môžem povedať, že Hospodin vás stvoril v lone vašich mám a už vtedy vás poznal. Dal vám príležitosť i schopnosť prvýkrát sa nadýchnuť. Stvoril vás s dvoma zdravými rukami, ktoré rady maľujú, stvoril vás s dvoma zdravými nohami, ktoré vás odnesú, kam im rozkážete, stvoril vás s múdrymi hlavami schopnými uvažovať a rozhodovať sa. Verte mi, nie je to úplná samozrejmosť. V krste svätom vás očistil od dedičného hriechu a z Jeho milosti ste sa stali Božími deťmi. Dal vám do života ľudí, ktorí vás milujú a starajú sa o vás tak, že vám nič dôležité nechýba. Keby ste sa čo i len na chvíľu zamysleli, určite by ste našli mnoho dobrých vecí, ktoré vám Pán Boh vložil do života. Veľkou Božou milosťou je vidieť Božie konanie v našom živote, a preto stojí za to hľadať ho aj v tom mojom.

Druhú vec, ktorú Jozua nechce obísť, je opísanie súčasného stavu v izraelskom ľude. Jasne im stavia pred oči skutočnosť, že ich praotcovia pred Abrahámom slúžili iným bohom, neskôr Izraelci slúžili bohom Egypta a po získaní zasľúbenej zeme prebrali od pôvodných obyvateľov aj ich kanánskych bohov. Ľudsky tomu rozumieme, lebo si nechceli pohnevať bohov krajiny, v ktorej bývali, ale nakoniec im z toho vznikla akási sieť rituálov a náboženstiev a Hospodin, ich Záchranca, sa stal iba jedným z mnohých bohov, ktorých uznávali, neraz možno len pre istotu. Každý veril komu a čomu chcel, vytvárali si vlastné náboženstvá a praktizovali rôzny prístup k nim, čo bolo v ostrom rozpore s prvým Božím prikázanim, kde Hospodin hovorí, že je ich jediným Bohom. Do takejto situácie Jozua postavil svoju výzvu!

Bratia a sestry, milé konfirmandky, nemáte pocit, že aj my stojíme vo veľmi podobnej situácii? Žijeme v spoločnosti s pluralitnými postojmi a pomaly každý človek si vytvára svoje vlastné náboženstvo práve podľa toho, čo mu vyhovuje, čo potrebuje alebo čo ho najmenej obmedzuje. Viera človeka 21. storočia stojí na vode, neraz len na emotívnom základe podľa toho, čo práve v tej chvíli prežíva a ako sa pri tom cíti. Tak, ako sme hovorili pri 10 Božích prikázaniach, najčastejší boh na svete je Ja. Ja som ten, ktorý o všetkom rozhoduje, ja určujem, čo je dobré a čo zlé, ja sa musím cítiť dobre. Neraz aj citáty z Biblie si človek prispôsobí tak, aby mu vyhovovali. Problém je, že keď som centrom svojej viery či náboženstva ja, tak moja viera či náboženstvo padá spolu so mnou a vtedy sa nemám čoho chytiť. Ľudia veria čomu chcú a čo im

vyhovuje a je veľmi ťažké nájsť nejakú jednotu, niečo objektívne a spoločné, čomu sme ochotní sa podriaďiť, prispôbiť.

Milé Sofie, aj pred vami dnes stojí Jozuova výzva: „*vyvoľte si dnes, komu budete slúžiť*“. Dnes ste tu preto, aby ste potvrdili svoju krstnú zmluvu, ktorou ste sa stali Božimi deťmi. Máte dnes vyznať svoju vieru v Hospodina, ktorý sa nám dáva spoznať v Božom slove v Biblii ako Otec, Syn a Duch Svätý. Tak ako dnes, tak ani Jozua sa nemohol rozhodnúť za iných. Mohol sa rozhodnúť sám za seba: „Ja však a môj dom budeme slúžiť Hospodinovi!“ Ani za vás sa nemôže rozhodnúť mama alebo otec, ani kamarátka či farár. Ani vy navzájom, jedna za druhú. Je to rozhodnutie, ktoré je na každom jednom človeku. Nikto nie je schopný vás k nemu donútiť a ani Pán Boh to nerobí. Lebo vynútená viera alebo vynútená láska nemá žiadnu hodnotu.

Aby som k vám bol čestný, musím vám povedať ešte jednu vec. Cesta viery je ako túra. Raz sa rozhodnete vybrať na túru, ale potom vždy znova a znova sa rozhodujete v nej pokračovať. Ak ste zle odbočili, musíte sa rozhodnúť vrátiť naspäť na svoju trasu, aby ste sa dostali do cieľa. Presne tak je to aj na ceste viery. Dnes nastupujete na túto cestu, už každá sama za seba. No každé ráno sa budete rozhodovať, či po tejto ceste budete kráčať aj prichádzajúci deň. V konkrétnych prípadoch sa budete rozhodovať, či budete konať po svojom alebo tak, ako nás to učí Pán Boh v Biblii. Keď z tej cesty odbočíte a verte mi, že sa to stane – mám s tým bohaté skúsenosti – budete sa musieť rozhodnúť, či sa na cestu viery vrátite alebo nie. Pokušenia zísť z nej budú veľmi silné, lebo budú šité každej z vás na mieru a neraz budú dobre maskované. Lebo nielen váš Boh vás pozná, ale aj Jeho a náš nepriateľ o nás veľa vie a so zvädzaním zo správnej cesty ma mnohé skúsenosti. Pokušením zísť z tejto cesty viery a upustiť od presadzovania Božích princípov vo svojom rozhodovaní a správaní bude aj tlak spoločnosti, v ktorej žijeme, možno nepochopenie ľuďmi, na ktorých vám záleží. Neraz môžete mať pocit, že ste na tej ceste sami a môžu vás prepadnúť pochybnosti, či náhodou vy nejдете zlým smerom, keď mnohí či väčšina to vidia úplne inak. Nie ste samé! Pán Ježiš kráča po vašom boku a my, vaši bratia a sestry, tiež! Poďte spolu s nami kráčať do Božieho kráľovstva. Kým ale budete bojovať o to, aby ste zostali na ceste viery v Hospodina, tak je dobre, lebo to znamená že idete správne. Diabol sa totiž o tých, čo už získal, nezaujíma. Tých necháva pokojne kráčať cestou do zahynutia. Amen.

Miroslav Kerekréty, zborový farár